

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 26 DIN, PODPORN VSAJ 30 DIN. — POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELIŠKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ST. 16.078.

LETO II.

LJUBLJANA, PETEK, 15. JULIJA 1938.

ŠTEV. 44.

PAX ROMANA

svetovna zveza katoliškega dijaštva

Proti koncu prihodnjega meseca bomo imeli slovenski katoličani na svoji zemlji letos že drugi mednarodni kongres. Na prvem so se zbirale množice članov katoliških telovadnih društev, ki so pripadali najrazličnejšim stanovom in poklicem, od navadnega tovarniškega delavca do ministra. Na kongresu Pax Romanae pa se zbirajo voditelji, katoliška inteligenca vodilnega katoliškega sveta. 500 katoliških akademikov in starešin iz drugih katoliških dežel bo zborovalo skupaj z našim dijaštvom in starešinstvom.

Slovenski dijaki smo po Slovenski dijaški zvezi včlanjeni v Pax Romani že od njenega prvega kongresa v l. 1921. sept. Malo pred tem kongresom je bila Pax Romana ustanovljena.

KAKO JE PAX ROMANA NASTALA

V katoliškem dijaškem gibanju se je že dolgo čutilo, da je potrebna neka mednarodna organizacija katoliškega dijaštva, ki bi pospeševala versko, socialno in stanovsko delo in upostavila zveze med dijaškimi organizacijami raznih narodov. Za tiste narode, ki še nimajo katoliške dijaške zveze, bi ta organizacija skrbelo, da bi se ustanovila. Prvi je poskušal s tako organizacijo neki Švicar, George Montenach že l. 1887. Vendar je bilo že vse na tem, da se centrala katoliških dijaških organizacij ustanovi v Rimu, toda tedanje politične razmere v Italiji so tako katoliško organizacijo onemogočile.

Po vojni je postala potreba po mednarodni zvezi kat. dijaških društev še večja. V Rimu in Parizu so se že vršili mednarodni kongresi katoliškega dijaštva, načrti za organizacijo pa so prihajali od vseh strani. Med kopico raznih predlogov je bil sprejet končno skupni predlog švicarskih, španskih in holandskih dijakov. Pax Romana je s tem stopila v življenje.

»RIMSKI MIR«

Ime te naše mednarodne organizacije je zelo pomembno: »rimski mir«. Katoliška dijaška mladina hoče miru, a za ta mir si prizadeva v okviru rimske katoliške Cerkve. Rimski mir, ne mir, kot ga delajo razni »mirovni kongresi« kominterne. Rimski mir ni samo mir, v katerem molčijo topovi, ampak tudi mir Kristusov, mir, v katerem Cerkev svobodno živi in deluje, mir, v katerem ne teče kri nedolžnih vernikov, mir, v katerem kri- vični zakoni ne duše osnovnih verskih pravic državljanov. Mir

ČEKA — GPU — GUGOBEZ

Ob uradnih razlagah zadnjih procesov proti trockistom in sabotarjem v Sovjetiji so nekateri francoski listi ugotovili važne okoliščine.

Predvsem pomenijo zadnji procesi v Sovjetiji odločno zmago nove državne tajne policije, ki nosi uradni naslov »Glavna direkcija za državno varnost« (GUGOBEZ). Ta je stopila na mesto prejšnje GPU in še starejše ČEKE. GUGOBEZ vodi Ježov, ki je danes najmogočnejši mož Sovjetske Unije za Stalinom. GUGOBEZ šteje sedaj 100.000 mož, ki so posebno zanesljivi in odlično izurjeni. Samo s pomočjo te organizacije se je posrečilo Stalinu, da je neovirano mogel izvesti svoje veliko »čiščenje«. Te zanesljive čete so izvršile v devetih mesecih 6238 smrtnih obsodb. Od obsojencev je bilo tri četrtine članov komunistične stranke. Nobenega dvoma ni, da obtoženci očitanih zločinov, vohunjenja, sabotaže, zvez z inozemstvom niso izvršili. Ali ni naravnost nepojmljivo, da je edini Stalin sam še pravoveren, medtem ko so vsi njegovi sodelavci, tudi starejši Leninovi prijatelji, svojo stvar izdali. Kar zadeva špijonažo in zveze z inozemstvom, je naravnost smešno trditi, da bi se moža, kot sta bila Rykov in Buharin, dala podkupiti s smešno vsoto 30.000 rubljev.

Ta dva sta bila najbogatejša moža Sovjetske unije, od katerih je vsak imel po deset avtomobilov in po več letoviških vil. Očitek, da sta nalagala denar v ino-

Kristusov, ki ga ni ne v rdeči Španiji, ne v Mehiki, ne v Rusiji. Pax Romana — Kristusov mir.

Pax Romana je tudi mnogo naredila za mir. V prvih povojnih letih, ko so narodi še vedno sovražno stali drug proti drugemu, premagani sovražili zmagovalce, je Pax Romana združila katoliško dijaško mladino najrazličnejših narodov. V eni organizaciji sta se znašla Nemeč in Francoz. To srečno zvezo, ki zblizuje narode, katere so slepi voditelji zapeljali v medsebojno nesmiselno sovraštvo, je Benedikt XV., mirovni papež, takoj ob njeni ustanovitvi kot prvo blagoslovil.

PAX ROMANA DANES

Spočetka so vstopile v Pax Romano samo dijaške organizacije v Evropi. Danes pa so včlanjene v Pax Romani tudi dijaške zveze v USA, Kanadi, Srednji in Južni Ameriki, Vzhodni Aziji, Kitajski, Japonski in na Filipinih. Danes so včlanjene v Pax Romani že narodne zveze iz 30 držav z nad 40.000 člani.

Versko-socialni tečaj „Bistrice“ v Grobljah

Za 25-letnico svojega obstoja je priredilo dijaško počitniško društvo za kamniški okraj »Bistrice« od 4. do 7. julija versko-socialni tečaj v Grobljah. Tečaja se je udeležilo okrog 60 dijakov in dijakinj, po veliki večini srednješolcev, ki so s svojo resnobo in zanimanjem za stvar napravili prav dober vtis. Predavali so: prof. dr. Fabijan, prof. Terčelj, urednika Kremžar in dr. Ahčin, ravnatelj Dolenc, ing. Sodja, ravnatelj dr. Capuder, prof. Šolar, urednik dr. Kuhar in prof. dr. Fajdiga. Prof. dr. Odar, ki je bil tudi naprošen, ni prišel.

Predavanja so bila dobro izbrana in aktualna. Prvi dan je bil v glavnem posvečen verskim vprašanjem, drugi socialnim, tretji narodnostnim. Tudi debata je bila primerna in koristna, deloma je vodila celo do važnih načelnih razjasnitev. n. pr. o upravičenosti nove delavske organizacije ZZZ in zgrešeni smeri, ki jo zastopa JSZ, kar je z veliko jasnostjo raztolmačil dr. Ahčin. Debata je pa tudi pokazala, da se hoče tudi na tem tečaju uveljaviti smer, ki je triumfirala lani na akademskem tečaju v Bohinju. Imela je na tečaju celo nekega akademika iz Ljubljane kot svojega zastopnika, ki je skušal nekajkrat zaokreniti debato v to smer, kar se mu pa ni hotelo posrečiti.

Priznati moramo, da pomeni ta tečaj velik napredek v primeri s tečajem, ki se je vršil pred 2 letoma ob priliki občnega zbora »Bistrice«, ki je tedaj zbudil veliko ogorčenje pri mnogih, kar je imelo za posledico, da je izgubilo društvo mnogo prijateljev.

Mimo ene stvari pa tudi na letošnjem tečaju, žal, ne moremo iti molče in z odobravanjem. To je govor o krščanski edinosti, neposredno pred zaključkom tečaja.

Prav je, da tudi ta predmet pride na vrsto, ko je v resnici toliko ne-

edinosti in razporov med katoličani. Tudi je govor prinesel nekaj prav lepih misli, toda z večino izvajanj se nikakor ne moremo strinjati. Kljub vsem omejitvam in priznanju, da morda tudi v nasprotni struji ni vse v redu, je ves govor izzvenel v krivični očitek, da so končno needinosti med katoličani pri nas krivi tisti, ki se borijo za katoliško načelnost proti tistim, ki hodijo »po široki katoliški cesti bolj po levi strani«, kot se je izrazil govornik.

Da ne bi bil kdo v dvomu, koga s tem misli, se je drznil izreči stavek, da tisti, ki so najbolj »papeški«, poznajo najmanj edinosti in ljubezni do drugih.

To trditve, neresnično in krivično, smo bili vajeni brati v znanih levičarskih listih, nikakor pa je nismo pričakovali v govoru, ki je imel za namen krščansko edinost. Saj če bi bila tudi resnična, kar z ogorčenjem zanikamo, bi se ne smele izrekat take obdolžitve v govoru, ki naj služi edinosti.

Po vsem tem smo skoro upravičeni dvomiti o iskrenosti tega namena in misliti, da je imel govor v glavnem namen, dati nasprotni struji zadoščenje in jo potrditi v njenem dosedanem zadržanju. O tem nas prepričuje tudi govornikova primera o »široki katoliški cesti«, ki da vodi proti nebesom.

S takimi primerami se lahko opraviči, kar se hoče. Na taki podlagi te namreč lahko vsak, pa naj hodi še tako samosvojo in sumljivo pot, v imenu krščanske svobode zavrne, da ga pusti pri miru, ker ima pravico hoditi bolj na levo kot ti ali bolj na desno. Močno dvomimo, ali je modro danes v času tolikih zmed, zmot in megla, mladim ljudem postavljati taka gesla za ravnanje. Na ta način ni nič čudnega, če vlada pri nas toliko meglenosti in načelnih vprašanjih in toliko lju-

zemstvo, da bi se ga poslužila po svojem begu, tudi ne drži, ker niso mogli navesti z imenom niti ene banke, ki bi bila ta denar prevzela.

Zakaj je potem dal Stalin to Leninovo gardo spraviti s poti? Zato, ker ne trpi poleg sebe nobenega tekmeca. Stalin je ostuden tiran. Vsa človeška zgodovina ne pozna pošasti, ki bi mu bila v grozovitosti enaka. Mogoče je s svojim dejanjem rešil svoje osebno stališče, a komunistično stranko je s tem umoril, ker je uničil tiste, ki bi mogli zagotoviti njeno bodočnost.

bimkanja z idejami in smermi, ki so krščanstvu tuje in škodljive. Ali naj res pustimo, da hodi vsak svojo, četudi sumljivo pot, potem pa, ko stvar rodi žalostne posledice, tarnamo in te posledice obžalujemo, kot smo na tem tečaju slišali istega govornika v zadevi JSZ? Mar ni Kristus, ki je dal zapoved ljubezni, dal ne samo pravico, ampak naložil naravnost dolžnost, da posvarimo z vso odločnostjo svojega brata, če je zašel na zmotno pot? Mar ni ravno to ljubezen, če na zmoto pokažem? Mar ni to dobro delo duhovnega usmiljenja, če tiste, ki so v zmoto zašli, opozorim, da so v zmoti? Morda so zato užaljeni, morda jih to boli... Toda: ali je to sovraštvo, če zdravnik prizadeva nujne bolečine, ko zdravi?

Govor, pri katerem ni bila niti dopuščena debata, vsekakor ni bil primeren zaključek sicer lepega tečaja. To obžalujemo.

HENRI BREUIL — ČLAN FRANCOSKE AKADEMJE

Profesor na zavodu Collège de France, abbé Henri Breuil, je bil izvoljen za člana Francoske Akademije. Pred vojno je predaval na friburški univerzi, l. 1910 ze bil poklican na pariški inštitut za predhistorično narodoslovje. Njegovo ime se v zvezi s paleontološkimi odkritji zadnjih trideset let vedno imenuje. Imenovanje za člana Francoske Akademije pomeni veliko priznanje katoliškemu naravoslovcu in duhovniku.

BOJ ZOPER PREKLINJANJE

»Osservatore Romano« poroča, da je mestna uprava v Veroni razpisala premije za one stražnike, ki se bodo uspešno borili zoper preklinjanje. Uspeh je bil zelo zadovoljiv, ker so pred kratkim razdelili 20 premij po 100 lir. Tudi pri nas bi bil tak ukrep potreben.

Tom Playfair

Gospod Playfair je odšel z doma zelo zaskrbljen. Tom je bil sicer zelo dobrega srca, pogrešal pa je skrbne matere vzgoje. Pet let je imel, ko mu je mati umrla. »In potem,« si ji dejal gospod Playfair »ali ni fant na tem, da izgubi še to, kar ima dobrega? Jana je preveč popustljiva in Tom postaja radi tega egoist, svak ga draži in Tom postaja predrzen. Da, treba bo storiti nekaj energičnega, ali pa se bo fant izgubil.«

Tako je tisto jutro sklenil gospod Playfair.

II.

Tom je nepoboljšljiv

Turobno ihtenje, ki je v presledkih odmevalo po hiši gospoda Playfairja, je ganilo usmiljeno srce dobre tete Jane. Tiho je prišla do Tomove sobe in po prstih vstopila. Tom je ležal na postelji, lase je imel skuštrane, lica razorana od solz. Tetino sočutje mu je dalo novo pobudo za jok.

»Ne jokaj, moj mali Tom,« mu teta sladko pri-govarja.

»Ubil se bom!« vpije mladi junak.

»Nikar, Tom!« pravi dobra teta že vsa v strahu. »Ne govori kaj takega, to bi bil greh, in jaz sem prepričana, da si to rekel nepremišljeno.«

»Ne, premislil sem,« je dalje vpil Tom, »rajši bi bil mrtev. Že vem, kaj bom storil, Jana: pobegniti bom!«

»Oh, Tom! Kako želiš, da ti prinesem tvoj zaj-trk?«

»Nočem zajtrka, jaz hočem pobegniti, hočem postati prodajalec časopisov, tam bom imel vsaj mir.«

»Moj ljubček, moj ljubček, kje si se navzel tak-kih misli?« Miss Meadow je v svoji živi domišljiji videla vse te napovedi že uresničene. »Tom, ne mi-sli več na to. Kaj bi dejal, če bi ti prinesla s suro-vim maslom namazano pecivo ali pa malo kolača?«

Tom se kljub svojemu obupu ni mogel vzdržati, da ne bi pokazal zanimanja za zadeve tega revnega sveta.

»Ne to,« pravi in sede na posteljo, »jaz hočem jabolčni cvrtnjak.«

»Ga ni več, Tom, in dolgo časa ga je treba delati.«

»Pa ne bom ničesar!« zavpije, pade po postelji in zopet zaihti.

S tem namenom je Tom zmagal. Miss Meadow je odšla v kuhinjo, da napravi jabolčni cvrtnjak za nesrečnega dečka, ki ga je življenje že tako zgo-daj razočaralo. Ko je teta odšla, si je Tom z neko-liko zlobnim smehljajem pomel roke. Ali ni bil ta smehljaj sredi solza kakor mavrica po nevihti?

Teta Jana se je vrnila z jabolčnim cvrtnjakom in drugimi sladkarijami. Tom se je brž spravil na delo z vnemo, ki bi razveselila vsakega človeka.

»Teta Jana,« pravi, kakor pač more povedati človek, če ima polna usta, »vi ste zares prava, do-bra stara mama.«

Hotel ji je s tem narediti izbran kompliment. Teta Jana pa se ni zdela navdušena. Besede »stara mama« niso baš prijetne za mlado osebo trideset let.

Tom je opazil, da ni zadel na pravo struno, zato je dodal:

»Ljuba teta, ne bom vam več nagajal, in ku-harice ne bom več strašil. Obljubim vam to za, re-cimo... za en teden.«

Njegov glas je pričal o važnosti, ki jo je pola-gal na to žrtev.

»Poglej no, saj bo bolje! Ti se boš poboljšal in postal dober fant, ali ni res?«

»Prav gotovo, teta Jana.« In Miss Meadow, vsa srečna radi obljube, je odšla po svojih poslih, še prej pa mu je — ubogemu fantu — dala dovoljenje, da sme iti ven.

Tom jo je takoj pobrisal na dvorišče, kjer je bil začel graditi kurnik.

»Tom!« je za njim nekdo zavpil.

»Ah, ti si, Jeff?« Novodošlec je bil približno istih let kakor Tom, a majhen. Imel je žametasto obleko.

»Ali imaš piščance, da jih spraviš v kurnik?«

»Še ne. Dal mi jih bo pa Tom White za mojo vrtavko.«

In Tom je dalje cepil smrekovo desko v manjše kose. Sredi molka pa odleti iver in zadene Jeffa v uho.

»Saperlot!« zavpije Jeff in si drgne prizadeto uho.

»Ne smeš tako kleti!« pravi Tom ogorčeno.

»Saj to ni nobena kletev!« odvrne Jeff še bolj ogorčeno.

»Vsekakor pa ni olikano!« nadaljuje Tom, ki je hotel čim manj popustiti.

»Je olikano.«

»Ni olikano.«

»Jaz ti pravim, da je zelo olikano.«

»Jaz ti pravim, da je zelo neolikano.«

»Jaz sem slišal očeta, da je tako rekel.«

»Jaz sem pa slišal očeta, da je rekel, da se tako ne sme reči.«

Ves ta čas je glas obeh naraščal.

»Pa povej, Jeff, ali misliš, da ve tvoj oče več kot moj?«

»Da, mislim!«

Še preden je mogel Jeff narediti najmanjšo kretnjo, paf! — prileti majhna Tomova pest v sre-do Jeffovega obraza.

Jeff je videl milijon zvezd in prestrašen zavpil. Z nosa mu je tekla kri.

»Ubil me je, tat!«

Rdeče kaplje krvi so prestrašile Toma.

»Jeff, nisem te mislil tako hudo, zares, nisem te mislil!«

»Poberi se, s teboj nočem spregovoriti niti be-sede več, sploh ne govorim več s teboj.«

»Oh Jeff, nikar ne pusti, da ti tako kri teče!« prosi Tom. »Pridi z menoj k vodovodu, pomagal ti bom, da se boš umil.«

»Ne bom šel k vodovodu,« rjove Jeff, »tukaj hočem ostati in krvaveti, dokler ne umrjem. Tebe bodo pa obesili kot morilca.«

Ta grožnja in pogled na kri, ki ni nehala teči, sta prestrašila Toma.

»Za božjo sveto voljo! Saj bo res umrl, če ne bo nehala teči.«

»Res? Umrl bom?« vpraša Jeff in pobledi, kajti na koncu koncev le ne bi rad kar zdajle umrl.

»Joj! Jeff, ti si izgubljen, postal boš mrzel in trd, po mene pa bo prišel orožnik z veliko črno kapo in me bo odvedel. Joj!« In Tom je vztrepetal.

(Dalje prih.)

ŽOSISTI NA DELU

Kaj bodo letos delali žosisti?

Žosistovska internacionala za osvojitve mladih delavcev po vsem svetu objavlja za letošnje leto naslednji proglas:

Vse leto 1938. se bodo udeleževali v vseh deželah sveta žosisti vsak dan svete maše. To bo dejansko utrdilo našo edinost v Kristusu. Naša narodna zveza (belgijska) je začela to ofenzivo, kakor nam je še v spominu, z dnevi od 3. do 10. januarja 1938. Vse odseke belgijskih žosistov pozivamo, da se zopet udeležijo te svetovne borbe za osvojitve vseh tovarišev pri delu. V ta namen naj zopet organizirajo dnevno udeležbo pri sv. maši in obhajilo v tednu od 4. do 10. julija. Prosimo vse naše prijatelje, voditelje in borce vseh naših zvez, da se primerno potrudijo za udeležbo pri sv. maši in obhajilu. Z našimi molitvami, sv. obhajili in sv. mašami pred delom bomo pospešili splošno osvojitve mladih delavcev. —

Žosisti torej organizirajo po vsem svetu, kamor seže njihova organizacija, vsakodnevno udeležbo pri sv. maši in dnevno sv. obhajilo. Posamezne žosistovske narodne zveze se pri tem vrste druga za drugo tako, da vsak dan v letu ta ali ona žosistovska zveza organizira vsakdanjo udeležbo pri sv. maši in vsakdanje sv. obhajilo. Dejstvo, da more izvesti žosistovska organizacija danes tako svetovno akcijo za vsakdanjo sv. mašo in obhajilo, ne kaže samo njene velike razširjenosti in ne dokazuje samo, da je žosizem svetovno gibanje, ampak kaže tudi njegovega globokega duhovnega, resnično notranjega katoliškega duha.

Žasisti za moralo v turistovskih krajih

Ob času, ko se nenravnost razliva tudi na kmetske pokrajine Belgije kakor morje blata, hoče žasizem rešiti tisoče in tisoče mladih ljudi, ki so v nevarnosti. Napravili so za akcijo načrt.

Vplivali bodo:

a) na javno mnenje: po velikem tisku, po radiu, z javnimi shodi, z dobrohotnim sodelova-

njem vseh. Izdali bodo velike oglase o svoji borbi.

b) na občinske odbore, da bodo izdali odloke, s katerimi se ureja obnašanje v turistovskih krajih in da bodo ukrenili vse potrebno, da se bodo te uredbe tudi spoštovale.

Akcija za pridobitev javnega mnenja se je začela v maju in bo

BORBA PROTI BREZBOŽNIŠKIM KONGRESOM

Antverpenski katoličani so pozvali predsestnike vseh katoliških organizacij, da posredujejo pri vladi, naj prepove brezbožniški kongres, ki ga mislijo brezbožniki v kratkem prirediti v Bruslju, seveda pod pokroviteljstvom Sovjetske Rusije.

Tudi ameriški katoličani in protestanti so sklenili, da bodo energično ugovarjali na posebnih zborovanjih proti temu, da bi se l. 1939. vršil mednarodni brezbožniški kongres v USA. Protiakcijo organizirata družba Pro Deo in Katoliška Akcija v raznih škofijah.

ZADNJA CERKEV V MINSKU ZAPRTA.

Kot poročajo iz Varšave, so sovjetske oblasti zaprle zadnjo pravoslavno cerkev v Minsku, glavnem mestu Bele Rusije. Verno ljudstvo se sedaj zbira v privatnih hišah in na pokopališčih k verskim slovesnostim. GPU napravi večkrat nanje lov in jih veliko zapre.

ZAČETEK V PLENICAH

Časopisi v Linzu poročajo zelo kričavo o prvem narodnosocialističnem krstu v provinci »Oberdonau«. Šlo je za sinčka bivšega Führerja SA oddelkov Minnichshoferja.

Slavnost se je vršila na vzvišenem prostoru pred Hitlerjevimi dopravnim kipom. Vso ceremonijo je vodil »kulturni referent« Mistelbacher. Napravil je na dojenčka nagovor in fantiča v plenicahtakole učil:

»Ti malo bitje si prihodnji korak našega rodu v bodočnost. Za teboj se temni pot v tisočletja. Ti nisi ne danes ne jutri. Ti si tisoč let pred seboj in tisoč let za seboj. Tisoči let pred teboj so varovali svojo kri, da si ti tak nastal, kakršen si. Kajti ti si živi tok krvi, ki veže prednike na nemiško bodočnost. Zato varuj svojo dušo in kri, da ti bodo tvoji potomci hvaležni. To je smisel življenja, da se zbudi Bog v krvi. Toda samo v čisti krvi je Bog... Modrost tisočerihih rodov spi v tebi. Zbudi jo in našel si ključ, ki ti odpre vrata najgloblje hrepenenja, vrata k Bogu v tebi in k tvojemu edinemu, svetemu narodu.«

trajala vse poletje. Akcija na javna oblastva se je začela prav tako v maju.

To akcijo so žasisti izvedli najprej v vseh občinah, ki so ob turistovskih poteh in kjer so letovišča. Dalje tudi v vseh tistih občinah, v katerih doslej še ni bilo zlih vplivov turizma. Pripraviti se je treba na vse možne slučaje s primernimi preprečevalnimi ukrepi.

Nato je »kulturni referent« vprašal botra, kako naj bo dojenčku ime. »Horst bodi njegovo ime. Postane naj tak kot naš vzor Horst Wessel!« je odgovoril boter. Nato se je »kulturni referent« obrnil k starejšim in dejal: »Mati, hrabro mu delaj pot; oče, bodi mu močan tovariš. In ti dečko, nosi ponosno svoje ime, ne bodi ponižen in majhen! Tvoja volja naj najde svoje najvišje v tem: »Vse za Nemčijo!«

DVE TOTALITARNOSTI

Župnik Busch v kraju Paplitz v Nemčiji ni hotel pristopiti k organizaciji »Nationalsozialistische Volkswohlfahrt.« Zakaj ne pristopi, je utemeljil v pismu takole:

»Nationalsozialistische Volkswohlfahrt« je popolnoma pod vplivom Kristusu tuje in Kristusu sovražne totalitarnosti. Alfred Rosenberg je kot nadzornik za svetovno nazorno vzgojo v narodnem socializmu in njegovih organizacijah tudi nadzornik pri »Nationalsozialistische Volkswohlfahrt«. Ze samo to pove dovolj. Nasproti vsemu temu vem, da sem izključno podložen samo totalitarnosti Jezusa Kristusa. Nihče ne more dvema gospodoma služiti. Busch.«

BOJ PROTI SLABEMU ČTIVU

Na svojem 7. zborovanju je katoliška mladina na Irskem sestavila resolucijo, v kateri prosi vlado, naj prepove širjenje takih knjig in časopisov, ki vsebujejo krščanstvo nasprotno nauke. Pri volitvah naj katoličani glasujejo samo za one kandidate, ki bodo glasovali za poostreitev cenzurnega zakona.

Popravek.

Zgodovinar Pastor je bil katolik, ne pa protestant, kakor je bilo napačno tiskano v 41. številki letošnjih »Borcev«, (na str. 168., v levem stolpcu na sredi). Prosimo cenjene bralce, da to napako v besedilu popravijo.

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Mislijska tiskarna, Groblje-Domžale (A. Trontelj).